

anden for saa stort et Beløb, som han har maattet udrede for meget." Med Hensyn til denne Regres bestemmer Konventionens Artikel 4, 4de Stykke: „Det overlades hvert enkelt Lands Lovgivning med Hensyn til denne Regres at fastsætte Rækkevidden og Virkningerne af Kontraktbestemmelser eller Lovregler, der begrænse Redernes Ansvar overfor de om Bord værende Personer“. Med Henvi- ning hertil har Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart i en Skrivelse til Ministeriet for Handel og Søfart udtalt: „Det er kommet til at staa Repræsentationen klart, at det, saa snart det kan ske, bør søges fastslaaet, i hvilken Udstrækning Rederne ville kunne begrænse deres Ansvar . . . for Skade paa Person forarsaget ved Sammenstød . . . Repræsentationen maa derfor meget ønske, at der ved en Tilføjelse til Lovforslagets § 1 aabnes Mulighed for, at det deri omhandlede Spørgsmaal om den ene skyldiges Adgang til Regres hos den anden optages til Behandling af Lovgivningsmagten.“ En saadan Tilføjelse har Udvalget i og for sig været tilbøjelig til at foreslaa indført i § 1. Man har imidlertid afstaaet derfra, fordi det fra den højtærede Ministers Side er blevet gjort gældende, at en saadan Tilføjelse vilde være overflødig, eftersom hertil sigtende Lovgivningsregler allerede ere under Forberedelse.

Endvidere har Fællesrepræsentationen i den paagældende Skrivelse til Ministeriet for Handel og Søfart, af hvilken der er tilstillet Udvalget en Afskrift, udtalt sin Beklagelse over, at Lovforslagets § 9 ikke indeholder Slutningsbestemmelsen i Sølovens § 227, der lyder saaledes: „Gaar Overenskomsten ud paa, at Bjærgelønnen skal fastsættes ved Voldgift eller paa anden lignende Maade, er den ikke bindende for den, som skal betale Bjærgelønnen, naar han inden 14 Dage efter Overenskomstens Afslutning opsiges denne“. Man hævder nemlig, at „dette borttager den Betryggelse, der har været for Skibsrederen at kunne bringe enhver Bjærgningssag for Retten“, og Repræsentationen har ud fra denne Betragtning meget anbefalet, at den paagældende Bestemmelse optages i Lovforslaget.

Endelig har Fællesrepræsentationen ogsaa anbefalet en fjerde Ændring i Lovforslaget, nemlig den Ændring i § 9, hvis Ønskelighed jeg paapegede ved denne Sags første Behandling. Der staar nu: „Spørgsmaal om Overenskomstens Omstødelse eller Ændring i Henhold til nærværende Para-

graf maa være indbragt for Retten inden to Maaneder efter Overenskomstens Afslutning“, medens jeg gjorde gældende, at det vilde være mere praktisk, om der i Stedet for 2 Maaneder „efter Overenskomstens Afslutning“ kom til at staa „efter Bjærgningens Fuldførelse“. Fællesrepræsentationen har altsaa sluttet sig til Ønsket herom. Den højtærede Minister har imidlertid ikke ønsket at acceptere de to sidstnævnte Ændringer, maaske ud fra den Betragtning, at de vare vanskeligt forenelige med Konventionens Bestemmelser. Jeg for mit Vedkommende er nu ganske vist ikke i Stand til at se, at Konventionens Bestemmelser lægge nogen Hindring i Vejen for Imødekommelse af disse Ønsker. Imidlertid har jeg Indtrykket af, at Fællesrepræsentationen ikke lægger saa afgørende Vægt paa de to sidstnævnte Ændringer, og da ogsaa jeg gerne har villet bidrage til denne Sags hurtige Fremme, har jeg afstaaet fra at stille Ændringsforslag i saa Henseende, saaledes at der altsaa nu kun foreligger den ene Ændring, som jeg allerede har omtalt.

Ved Sagens første Behandling blev der af det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) henpeget paa det sørgelige Forlis, der for nylig har sat Sindene Verden over i stærk Bevægelse. Det ærede Medlem henpegede paa det betydelige Tab af Menneskeliv, der ved denne Lejlighed havde fundet Sted, og tog deraf Anledning til at opstille det Spørgsmaal, hvorledes det forholder sig med Redningsmateriellet paa vore danske Passagerskibe. Af de Oplysninger, der i den Anledning blev givne af den højtærede Minister, synes det at fremgaa, at Redningsmateriellet, for saa vidt angaar Udvandrer-skibe og Passagerskibe i indskrænket og udenfor indskrænket Fart, maa siges at være tilfredsstillende. Den højtærede Minister hævdede, at vi i saa Henseende stod forrest i Rækken af søfarende Nationer, og gjorde gældende, at Loven paabyder, at der i disse Skibe skal være Flydemidler for alle om Bord værende Personer, og videre kan man formentlig i den Henseende ikke komme. Noget anderledes stiller det sig for de Skibes Vedkommende, som gaa i Kystfart, og da Sagen har været fremdraget i Udvalget, og med det Resultat, at man har ønsket at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa Nødvendigheden af, at der i saa Henseende er truffet alle betryggende Foranstaltninger, skal jeg ganske kort skildre, hvorledes Forholdet vil stille sig i paa-